

SAMEN THUIS

Sint-Vincentius

Winter 2021

VOORWOORD

Ondanks het feit dat we verlangden naar een "normale" kerst, zetten we er met zijn allen opnieuw de schouders onder om er toch warme, gezellige en liefdevolle dagen van te maken.

Meer dan ooit beseffen we het belang van er voor elkaar te zijn, te zorgen.

Laten we in deze kerstperiode de tijd nemen om even te bezinnen over de vraag: "Wat wil ik betekenen voor een ander?"

Kunnen we de boodschap "God is liefde" binnen laten in ons hart?

De liefde voelen voor onszelf, de basis van waaruit we vertrekken om de liefde te voelen voor de ander.....naasteliefde.

Als ik tegen iemand kan zeggen: "Ik hou van je", zeg ik ook: "Ik heb in jou iedereen lief, ik heb door jou de wereld lief. Ik heb in jou ook mijzelf lief". (Fromm, The art of loving)

Mogen deze oprechte wensen voor jullie waar worden in 2022!

Kris Van Paemel
Dagelijks verantwoordelijke

NIEUWS IN HET KORT

De bescherming van het Huis van Bouchaute wordt opgeheven

Vlaams minister van Onroerend Erfgoed Matthias Diependaele heft de bescherming van het Huis van Bouchaute in Lembeke voorlopig op. Er komt nu een openbaar onderzoek om later eventueel de definitieve opheffing op te starten. Het Huis van Bouchaute is een dorpswoning in het centrum van Lembeke.

De brandweerkazerne aan het Plein in Kaprijke is afgebroken

De oude brandweerkazerne is volledig weg. De nieuwe kazerne is te vinden aan het SOCK.

NSB Kaprijke herdenkt explosie van 75 jaar geleden waarbij 5 kinderen om het leven kwamen

75 jaar geleden gebeurde er een tragische explosie in Kaprijke op het Eindeken waarbij vijf schoolkinderen overleden.

Enkele schoolkinderen hadden een doos explosieven gevonden die de Duitsers na de oorlog hadden achtergelaten. De doos ontplofte en veroorzaakte vijf doden. De slachtoffers waren Medard Claeys, Firmin De Baets, Julien Teerlinck, Gilbert Van Heule en Robert Van Vooren.

"Exact 75 jaar na het ongeval brachten we met een delegatie van NSB Kaprijke-Lembeke hulde bij de gedenksteen van de slachtoffers", zegt Rudy Heynssens. "We hebben voor elk slachtoffer een brandende fakkel geplaatst en een bord met een kopie van hun doodsprentje, zodat de toevallige voorbijganger even kan stilstaan bij wat gebeurd is."

Nieuwe bewoners

Afgelopen herfst hebben we verschillende bewoners welkom mogen heten. Hierbij stellen we de nieuwe bewoners voor.

Meneer Roger Ginneberge is op 22 november 2021 bij ons komen wonen.

Mevrouw Lea De Smet is op 25 november 2021 bij ons komen wonen.

Meneer Noël Du Pré is op 14 december 2021 bij ons komen wonen.

**Van harte
welkom!**

De Magische Kerst van Anna Audenaert als meisje van 10 jaar

Vroeger, toen ik thuis woonde, gingen we op Kerstavond met het gezin naar de middernachtmis in de kerk van ons dorp. Ik woonde toen in het Ryselhof van Kaprijke, we hadden een boerenhof. Als kind keek ik altijd erg uit naar die gezellige avond. Het was al donker, dus best wel spannend, toen we te voet mochten vertrekken naar de kerk. Allemaal warm aangekleed, voorzien van een mantel, muts, sjaal en handschoenen trokken we richting het dorp van Kaprijke. De winters waren in die tijd erg streng en vaak had het gesneeuwd of gevoren. Om niet uit te glijden onderweg trokken we kousen over onze schoenen. Zo waren we zeker dat we veilig onze wandeling konden aanvatten.

Eens we in de kerk waren, was het duidelijk feest. De mensen waren mooi aangekleed en in mijn kleine meisjesogen was iedereen blij en gelukkig. Tijdens de middernachtmis was mijn moeder soms eens kwaad op mij, ik kon namelijk heel moeilijk stilzitten (lacht Anna). De kaarsen brandden in de kerk en we zongen met z'n allen sfeervolle liederen die iedereen kende, zoals 'Stille nacht' en 'Ere zij God'.

Eens we na de mis terug thuis waren, hadden we honger. We hadden er tenslotte een stevige wandeling opzitten van zo'n 6 km. Er was altijd een klein feestje midden in de nacht met lekkere sandwiches en beleg. Sandwiches werden namelijk enkel gegeten bij speciale gelegenheden.

Bij het binnenkomen ontstaken we de lichtjes van de kerstboom. Dat gaf altijd een speciaal gevoel. Een gevoel waar ik erg blij van werd. De kerstboom gingen mijn broers altijd halen in de Dreef aan het Ryselhof. Eigenlijk weet ik niet of dat wel mocht, maar je mag niet vloeken ook hé. Samen met mijn zus en moeder versierde ik de boom met grote ballen in alle kleuren en mooie slingers.

Op Kerstdag zelf was er familiefeest. Iedereen kwam dan gezellig bij ons thuis. Wat ik mij nog goed kan herinneren is de heerlijke geur van versgebakken vla die ons huis vulde met warmte en gezelligheid. Allemaal heel mooi om te zien en als ik eraan terugdenk, verschijnt er een glimlach op mijn gezicht.

's Middags was het tijd voor een heerlijk tasje koffie. Terwijl we genoten van de koffie en een stuk verse vla, speelden we samen gezelschapspelletjes. Er kwam van alles op tafel van ganzenbord tot monopoly. Iedereen deed fanatiek mee. Maar op een gegeven moment moest de tafel vrijgemaakt worden. Als het een beetje donker begon te worden, zo tegen vier uur, werden de tafels tegen elkaar geschoven en haalde mijn moeder het tafellaken tevoorschijn.

Een jaar lang had het, strak in de vouw, boven in de kast gelegen, maar nu werd het kraakwitte laken zorgvuldig uitgespreid op de lange tafel. Het mooie servies werd erop gezet, inclusief de soepborden en grote schalen. Het tafelzilver ernaast en voor de volwassenen chique wijnglazen. Ook wij kinderen mochten een bodempje zoete rode wijn in ons glas, aangelengd met water. De geuren van alle heerlijkheden die op tafel kwamen, trokken al heel de middag door het huis, maar nu konden we dan eindelijk aanschuiven om samen van de maaltijd te genieten. Elk jaar stond hetzelfde op het menu: de groentesoep, waar mijn zus en ik de balletjes voor draaiden en als hoofdgerecht kalkoengebraad uit de oven. De afwas van deze maaltijd stapelde zich uiteraard torenhoog op. Met de theedoek in de aanslag stortten wij ons op de grootste afwasberg die ik ooit had gezien. Een prachtgezin!

Het meest magische vond ik een witte Kerst. Als klein meisje kwam dit wel vaker voor, nu kunnen we er alleen maar van dromen. Als het sneeuwde, kwamen alle kinderen uit de buurt samen om in de sneeuw te spelen. We maakten grote sneeuwmannen en hielden sneeuwballengevechten. Ook de ijsstoelen werden van zolder gehaald. Vroeger was het Ryselhof namelijk omgeven door wallen. Als het vroom, waren ook de wallen bevroren. Niets was toen leuker dan glijden met de ijsstoel of schaatsen op het ijs.

Als laatste heb ik nog een grappig winterverhaal. Als kind moest ik vaak boodschappen halen voor ons moeder. Op een keer had ze me gevraagd om een fles bleekwater te halen in de winkel. Zonder morren deed ik mijn mantel, sjaal en muts aan. Het had toen ook erg gevoren, dus het ijs lag al te lonken naar mij. Op de terugweg naar huis, met mijn fles bleekwater in de hand, kon ik mijzelf niet langer bedwingen. Het was sterker dan mezelf, ik nam een grote aanloop op de straat en liet mij vervolgens glijden op het ijs. Alleen ging het iets sneller dan ik dacht en zag ik een boom steeds dichterbij komen. Je kan het waarschijnlijk al bedenken wat er toen is gebeurd... Ikzelf heb mij kunnen redden, de fles bleekwater die is echter tegen de boom gestoten. De fles was stuk en met een bang hartje ging ik huiswaarts. Ik heb toen heel stilletjes de kapotte fles binnengezet op de vloer zonder iets te zeggen. Tot ik plots moeder hoorde roepen, er was een grote vlek ontstaan op de vloer. Op dat moment konden we er niet om lachen, nu is het gelukkig een grappige herinnering.

Ik wens u allen een heel fijn Kerstfeest!

Facebook in opmars bij de bewoners

Wie bent u?

Ik ben Roger Ginneberge, geboren en getogen Balgerhoekenaar. Sinds september 2021 verblijf ik hier in het WZC.

Ik heb gewerkt als technisch bediende bij CBRT, ook bekend als Philips Brugge. Ik kon daar starten op 31 juli 1957 en ik ben daar blijven werken tot aan mijn pensioen op 30 november 1986.

Ik ben getrouwd met Denise Vermeersch op 28 september 1957. Vader van 5 kinderen, grootvader van 7 kleinkinderen en ook al overgrootvader van 6 achterkleinkinderen.

Intussen was ik ook 25 jaar actief in de Eeklose politiek, bij EVP en CVP als gemeenteraadslid en ook 9 jaar als schepen van sport en cultuur. Ik ben weduwnaar sinds 14 januari 2019.

Wat is uw leeftijd?

Ik ben geboren op 27 oktober 1932 te Eeklo. Dus onlangs ben ik 89 jaar geworden.

Sinds wanneer heeft u een computer? Heeft u computerles gevolgd?

Ik was in 1990 stichtend lid en jarenlang bestuurslid van KBG, het huidige OKRA. Als secretaris was het bijhouden van ledenlijsten één van de taken. Mijn oudste zoon Jozef heeft me op een computer wegwijs gemaakt in het bijhouden van die lijsten op Excel. Teksten leerde hij me schrijven en opstellen in WORD. Van hem kreeg ik dus vele malen "computerles". Door zelfstudie en af en toe de input van kinderen en kleinkinderen is mijn kunde in het hanteren van dit medium gestegen en goed gebleven.

Op welke leeftijd bent u gestart met computerles?

Ik leerde met een computer werken (die op DOS draaide) in CBRT. Daar werd voor het magazijnbeheer reeds een rudimentair, maar efficiënt systeem gebruikt. Zo kreeg ik al de smaak naar meer te pakken en wist ik dat daar toekomst in zat.

Wanneer heeft u kennis gemaakt met Facebook?

Ik maakte daarmee kennis door de kinderen en kleinkinderen bezig te zien en door af en toe over hun schouder heen te mogen meekijken.

Wat heeft u aangetrokken om een Facebookaccount aan te maken?

Mijn account is aangemaakt door mijn oudste zoon op 2 juni 2017. Ik vond het toen echt indrukwekkend hoe ik via Facebook kon kennis maken met de gehele wereld.

Post u zelf ook soms zaken op Facebook zoals foto's of berichten?

Hiermee ben ik voorzichtig. Ik zal steeds raad of advies vragen aan mijn kinderen of kleinkinderen. Dit om te voorkomen dat ik problemen krijg met privacy wetgeving, of in de val zou lopen van phishing. Maar ik post vooral berichten rond verjaardagen van familie en goede vrienden.

Wat vindt u leuk aan Facebook?

Het verbindt mensen die elkaar anders niet of nauwelijks zien. Het schept ook kansen om oude kennissen of verloren gewaande vriendschappen te hernieuwen of op te frissen.

Zou u Facebook aanraden aan andere leeftijdsgenoten?

Zeker, om de hierboven aangehaalde redenen! Let op: leeftijdsgenoten die beslagen zijn in het gebruik van een smartphone zullen nog vlugger de app openen. Ik doe alles via mijn computer: het scherm is groter en dus voor mij beter leesbaar.

Volgt u voornamelijk familie en kennissen?

Vooral deze!

Of volgt u bijvoorbeeld ook de Facebookpagina van het WZC?

Nog niet ... dit is vooral te wijten aan de trage internetverbinding in het WZC. Regelmatig valt zelfs de verbinding helemaal weg, zodat ik niet eens mails kan raadplegen of versturen, laat staan mijn bankzaken te verrichten of ... enkele tijd gezellig te surfen op mijn Facebook!

Dit is voor het WZC echt wel een werkpunt: steeds meer (nieuwe) bewoners zullen willen gebruik maken van de vaste of draadloze internetverbinding: modems en routers moeten wel sterk genoeg zijn om met genoeg te kunnen surfen !

Genegen groeten,

Roger Ginneberge.

01/12/2012

Jarigen

Clara Pieters

05/12/1928

Maria De Scheemaeker

01/01/1926

Noël Du Pré

05/01/1937

Paul Van Wezemaal

09/01/1941

Emma Van Nieuwenhuyze

12/01/1937

Ghiseleen Goethals

20/01/1947

Gustaaf Audenaert

26/01/1924

Maria Teerlinck

30/01/1932

Angèle Coppejans

31/01/1930

Irène Saey

31/01/1930

Rosa De Pauw

04/02/1934

Andrea Van Kelst

20/02/1930

Anna Audenaert

25/02/1935

Nelly Vercauteren

27/02/1938

Antoinette Poppe

17/03/1943

Simonne De Baets

19/03/1936

Angele Synnesael

22/03/1928

Marie Madeleine Scheerens

28/03/1930

Norma Van Landschoot

31/03/1932

Nieuwe medewerkers

De afgelopen herfst hebben we opnieuw een aantal nieuwe medewerkers mogen verwelkomen in het woonzorgcentrum.

We stellen hen even voor:

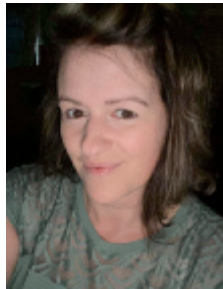

Ingrid Monsecour

Ingrid is op 11 oktober begonnen als zorgkundige.

Barbara Van Zele

Barbara vervult sinds 2 november tijdelijk de functie van hoofdverpleegkundige op afdeling 1.

Jennifer Onraedt

Jennifer is begonnen op 7 november 2021 als medewerker in de hoteldienst.

Ilse Lievens

Ilse is op 8 november gestart als zorgkundige.

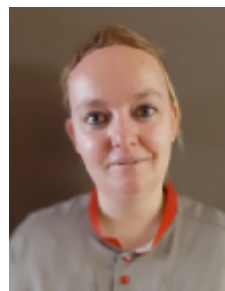

Katty Hamerlijnck

Katty versterkt onze hoteldienst sinds 15 november.

Naomi Matthys

Naomi is op 1 december komen werken in de hoteldienst.

Carine Vanderlinden

Carine is op 15 december bij ons komen werken als zorgkundige.

Carine stelt zich voor

Carine Vandelinden is 56 jaar en woont met haar partner Frank in Sint-Jan-In-Eremo. Ze heeft 2 volwassen kinderen (Evi 30 jaar en Niels 29 jaar), maar deze zijn de deur al uit. Op haar 55e heeft ze een carrièreswitch gedaan en ze is opnieuw begonnen met studeren voor zorgkundige. Tijdens haar stage hier in huis had ze een goed gevoel en zo is ze gebleven. "Het belangrijkste aan mijn werk hier is mensen begeleiden op hun oude dag, er zijn voor hen en de mens in zijn totaliteit zien."

Voorstelling hoteldienst

De hoteldienst heeft zeven personen in dienst. Hun taken bestaan voornamelijk uit het klaarmaken van ontbijt en avondmaal en het uitscheppen van de warme maaltijd. Het afruimen behoort ook tot hun taak. Ondertussen zorgen ze ervoor dat elke bewoner voorzien wordt van drank op de kamer. Hieronder stellen ze zich even voor.

De langstwerkende van de hoteldiensten is Katleen Claeyns. Katleen is 38 jaar en werkt hier al 17 jaar. Katleen woont bij haar mama en pluspapa. "Na een stage (nog in de oude bouw) mocht ik hier beginnen." Vanaf dag één heeft Katleen hier graag gewerkt. De liefde en de vriendschap die ze van de bewoners terugkrijgt zorgt ervoor dat ze steeds met de glimlach komt werken.

Jennifer Onraedt is 27 jaar en woonachtig in Kaprijke. "Op de site van de gemeente heb ik gezien dat er een medewerker voor de hoteldienst werd gezocht. Ik was blij dat ik aan de slag kon gaan."

Kimberley Staelens woont samen met haar zus in Eeklo. Kimberly werkt hier al meer dan tien jaar. Ze combineert haar taak als hoteldienst met poetsen. "Na mijn stage mocht ik hier beginnen en ik doe het nog steeds graag. Ik word hier wel aanzien als de deugniet van de hoteldienst."

Katty Hamerlijnck woont in Bassevelde, is 55 jaar en heeft twee kinderen: een zoon en een dochter. "Ik heb een mail gestuurd naar het WZC nadat ik wat opzoekingswerk heb verricht op de VDAB." Katty hoopt dat ze de bewoner kan helpen waar mogelijk en af en toe een praatje slaan.

Bianca Willems woont in Boekhoute, is 48 jaar en heeft drie kinderen: twee zonen en één dochter. "Via een advertentie op de facebookpagina kon ik hier solliciteren. De dankbaarheid en waardering van bewoners en collega's is altijd leuk. De afwisseling in het werk is ook een pluspunt."

Anja De Decker woont met haar man in Boekhoute. Ze heeft twee kinderen. Een koningswens: een jongen en een meisje. Via het googelen op de computer kwam ze een vacature tegen om hier te werken. Dat het werk goed wordt gedaan en de bewoners tevreden stellen, zijn haar belangrijkste motivaties.

Naomi Matthys is 38 jaar en woonachtig in Eeklo. De functie van hoteldienst zag ik op de VDAB. Ik ben graag bij ouderen. Ik ga mij hier dan ook volledig inzetten om de maaltijden op tijd, tip top in orde te maken. Het mooi opruimen na mijn shift is ook belangrijk, zodat de collega's altijd opnieuw kunnen starten.

Kerstmis is ... stilletjes aan mens worden...

Het was kort vòòr Kerstmis. In mijn verkrotte, maar veel te grote pastorie gaf ik een alcoholverslaafde man en twee weeskinderen onderdak.

Toen ik in de voormiddag thuis kwam om mijn catecheseles voor te bereiden, stond er een zwarte vrouw op mij te wachten. Ze kwam echt op een ongelukkig moment. En ik zei haar dat ik nog vòòr het eten naar mijn les over Kerstmis wilde kijken.

Toen ik aan tafel wou gaan, stond ze er nog. 'Ik wacht tot je rustig bent', zei ze. Ik nodigde haar uit onder het eten wat te praten. Ze vond dit uitstekend. Toen vroeg ze me of ze met haar gezin van vier kinderen in mijn pastorie mocht komen wonen, want ze wist echt niet meer waarheen. Ik steigerde. Ik zei:

Victor Margot (1924-2003) was een Vlaamse missionaris van Scheut in Brazilië. In 1988 kocht hij, met de hulp van vrienden, een stuk grond in Amoreira (Brazilië) waarop hij het kinderdorp Morgenster bouwde. Een 50-tal verlaten kinderen kregen er een thuis in een familiale sfeer. Het verhaal van het kinderdorp beschreef hij in het boek Kinderen van de Morgenster.

'Het is hier al een zottekot, we wonen hier al met zijn vijven. Hoe durf je zo iets te vragen? Dat is toch niet mogelijk!' Ik werd er wat nors van.

Na het eten gaf ik op school de les over Kerstmis. 'Jozef en Maria waren op weg naar Betlehem. Ze zochten onderdak', vertelde ik, 'maar er was voor hen nergens plaats. Iedereen weigerde die arme mensen onderdak...'

Toen ik dat zo vertelde, dacht ik plotseling: 'Komediant die je bent, je hebt zopas net hetzelfde gedaan!' Ik kon geen les meer geven. Ik was er niet goed van. Ik ging meteen weer naar huis en liet die vrouw weten dat ze toch maar moest komen. Toen 'mijn' weeskinderen haar kinderen toonden waar ze moesten slapen, praatte ze wat met mij beneden. Plots zei ze: 'Pater, je begint stilletjes aan mens te worden.' Dit is de dag van mijn leven geweest. Ik die dacht dat ik al lang mens was, christen, priester zelfs. Ik begon 'stilletjes aan mens te worden', zei deze arme vrouw, rustig en eenvoudig.

Kerstmis is het feest van de Menswording. Ik begon het te begrijpen...

Uit: Victor Margot, Kinderen van de Morgenster.

Vredevolle Kersttijd & gezegend 2022!

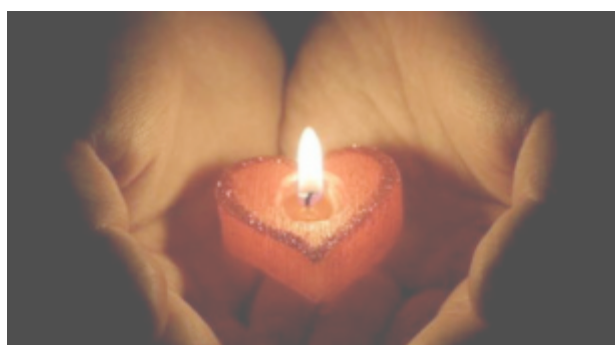
Overlijdens

Martha De Greve
30/10/2021

Martha Pielae
10/11/2021

Noëlla Haertjens
18/11/2021

Godelieva De Lange
10/12/2021

Niet uit de hoogte
spreekt Gij ons toe, God,
maar in een kwetsbaar mensenkind,
waarin Gij Immanuël, God-met-ons wilt zijn.

Spreek tot ons hart,
en leg uw vrede in ons neer.
Zeg ons hoe wij kwetsbaar en weerloos kunnen delen
wat Gij ons aan vriendschap en vrede toevertrouwt.

Ontwapen ons, neem alle geweld weg
uit ons hart en uit onze woorden,
en doe ons gelijken op Hem
die uit Betlehem en Nazaret vandaan
ons aller vrede wilde zijn.
Amen.

Jacques Verhees

Voorstelling nieuwe vrijwilligers

In deze editie van 'samen thuis' zijn we blij om terug twee vrijwillig(st)ers te kunnen voorstellen. Ook al zijn dit moeilijke tijden.

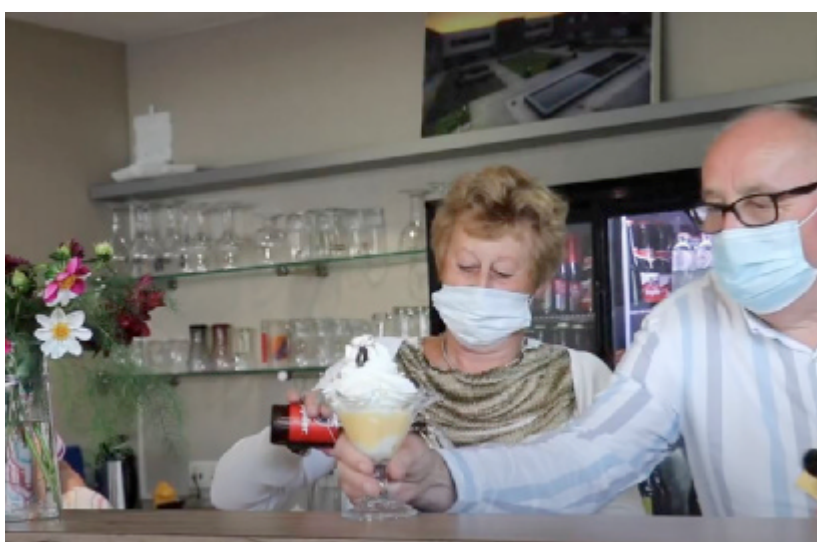
Ik ben Lucrèce Geirnaert, 62 jaar en woonachtig in Kaprijke. Ik ben gehuwd, heb twee zonen en één dochter en vier kleinkinderen. Doordat ik soms een bezoek bracht aan het WZC met OKRA heb ik het huis beter leren kennen. Veel tijd heb ik niet, maar ik wil iets zinvol doen met de weinige vrije tijd dat ik heb. Een gezellige babbel en wat tijd maken om te luisteren zie ik volledig zitten. Hopelijk komt er een goed en warm gevoel bij zowel de bewoners als mijzelf.

Ik ben Lutgarde Neerinck. Ik ben 65 jaar en ben woonachtig in Kaprijke. Met mijn twee kinderen en drie kleinkinderen heb ik mijn handen vol. Toch hou ik ervan om mij in te zetten voor de maatschappij. Doordat ik maandelijks een bezoekje breng aan de bewoners en af en toe meehelp met de wafelbak van OKRA heb ik het WZC beter leren kennen. Ik knutsel, bak, kook en naai graag. Deze kennis wil ik graag delen met de bewoners. Met een gezellige babbel ondertussen zie ik het volledig zitten.

Word vrijwilliger, dat doet deugd

Vanuit de overkoepelende groep Zorg-Saam ZKJ wordt er een oproep gedaan naar nieuwe vrijwilligers. Er is een filmpje gemaakt waarin een aantal vrijwilligers laten zien wat het vrijwilligerswerk voor hen betekent om zo anderen warm te maken voor dit mooie werk. We zijn namelijk altijd op zoek naar warme, helpende handen. Een aantal van de vrijwilligers van woonzorgcentrum Sint-Vincentius in Kaprijke schitteren in het filmpje, u kunt hieronder een aantal fragmenten zien. Het volledige filmpje is te zien op Kanaal 90 in het woonzorgcentrum en via de website zorg-saam.be. Heeft u interesse om vrijwilliger te worden na het zien van deze voorbeelden? Neem dan contact op met vrijwilligers coördinator Greet Roegiers.

Dinsdag 8 maart 2022
DANKDAG VRIJWILLIGERS

De grote **OP**
KIKKER

WE ALL STAND TOGETHER

The new four seasons - Domein Puyenbroeck

Dresscode: Casual met groene toets

**Ontvangst om 10 uur
einde voorzien om 16.30 uur.**

Meer info bij de coördinator van je voorziening.

Kalender

Vrijdag 24 december 2021

15u30: Kerstviering afdeling 0

Maandag 27 december 2021

15u30: Kerstviering afdeling 1

Woensdag 05 januari 2022

Driekoningennamiddag

Woensdag 02 februari 2022

Ontmoetings- en pannenkoekennamiddag voor het feest van Maria Lichtmis

Woensdag 02 maart 2022

Aswoensdag

Woensdag 30 maart 2022

Vormelingen komen op bezoek

Elke dinsdag om 15u30

Eucharistieviering

Prijsvraag Samen Thuis Winter 2021

In de vorige editie van Samen Thuis stond er een prijsvraag waar iedereen aan mee kon doen. Elf medewerkers hadden een oude schoolfoto ingestuurd, het was de bedoeling om uit te zoeken welke oude foto hoorde bij de nieuwe foto. Als schiftingsvraag was er nog 1 foto waar de naam bij gezocht moest worden, de leeftijd op het moment van de foto en de leeftijd op dit moment.

Hier ziet u de oplossing.

Deze brave leerling is Sabine Ginneberge, op het moment van de foto was zij 5 jaar. Op 1 december 2021 was zij 57 jaar en 5 maanden.

De winnaar van de prijsvraag is:

Ria Rijk

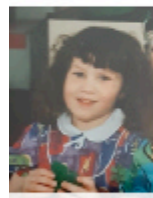
Van harte proficiat!
Veel plezier gewenst met je gewonnen koffiemachine.

Charlotte Vanden Bossche

Kristel De Baets

Sylvia Standaert

Greet Roegiers

Els De Borchgrave

Mieke Cloutte

Karen Van Flamme

Kristien De Clercq

Mieke Van De Keere

Annelien Heynssens

De verboden plaspauze

Reeds lang ga ik jaarlijks op weekend naar Oostende met een vriend, op zogezegd "mannenweekend". Naast alle cultuur en musea die aan de kust te vinden zijn en we reeds bezochten (ook al stelden we een bepaald bezoek soms jaren uit om een reden te hebben om te kunnen blijven komen naar de zee), staat een stevig pintje drinken ook hoog op de agenda...

We beginnen steevast met een aperitiefje, maar dan wel na 11 uur, want we hebben onze principes. Bij de lunch hoort een flesje wijn, rosé bij warm weer of een rode wijn als de zon liever in de Ardennen schijnt dan op het strand. In de namiddag wordt er meestal iets bezocht of ondernomen die typisch is voor aan onze kust zoals iets over (oorlogs-)geschiedenis of eens naar de Oosteroever varen met de Raveelboot om de nieuwe gebouwen daar te zien oprijzen. De laatste jaren is het steevast puur toevallig ook bierfestival telkens als wij naar de kust komen, dat is pas geluk hebben...

Met corona hebben we weliswaar een jaartje moeten overslaan, maar onderstaand voorval gebeurde nog voor we zelfs ooit al van Corona hadden gehoord.

Het was in de late namiddag toen we in de Langestraat, de uitgaansbuurt in Oostende enkele cafés hadden bezocht om de lokale

biertjes te proeven zoals het Keytebier, een zeer lekkere Oostendse tripel. We hadden er al een paar binnen toen we iemand van Eeklo met zijn echtgenote en dochter tegenkwamen en even een korte babbel maakten. Op een van de laatste terrasjes die we bezochten kwamen we dezelfde mensen weer tegen en met de bekende slogan: "de derde keer trakteren hé", passeerden we elkaar, maar gingen zij binnen in het café waar wij op terras zaten. We hadden echt geen zin om ze nog eens tegen te komen, niet om te moeten trakteren, maar we waren ze een beetje beu gezien.

Als ons teveelste biertje op was vertrokken we richting Casino om daar met een taxi terug te keren naar onze verblijfplaats in Raversijde. Maar aangezien we niet meer wilden binnen gaan in het laatste café om "het water af te laten" en zo onze stadsgenoten terug onder de ogen zouden moeten komen, gingen we op zoek naar een plaatsje om te plassen want het werd alsmat dringender. Aangekomen op het plein aan het Casino zag ik een hoekje die niet echt opviel waar ik dan maar ging plassen ook al was dit uiteraard verboden. Het was maar een klein plekje, dus gingen we na elkaar gaan. Nadat ik mijn 'water had gemaakt' ging mijn vriend op dezelfde plaats gaan plassen en ik ging op weg naar

de straatkant en bestelde ondertussen telefonisch een taxi. Plotseling zag ik twee politieagenten in de richting van mijn vriend lopen en ik kon er mij niet meer tussenvoegen om hem te verwittigen en ik dacht, die heeft prijs! De blik van de politieagente was wat verbaasd, want aangezien het plein wat afloopt was de plas niet blijven liggen maar had een lang stroompje gemaakt van verschillende meters lang. Natuurlijk, want het was van 2 personen, maar dat wisten de agenten niet. Mijn vriend heeft niet gemeld dat hij met mij was en heeft dan een plasboete ontvangen en later netjes betaald.

Die avond heb ik nog verschillende keren de slappe lach gehad om het voorval en waren we bewust dat we dit niet meer zouden doen, ook al was het eigenlijk niet onze opzet geweest om te wildplassen, maar om te vermijden om iemand tegen onze zin nog eens tegen het lijf te moeten lopen.

Hadden we toen nog maar wat dorst gehad, dan konden we gewoon nog elders binnen zijn gegaan om ook naar het toilet te kunnen gaan, maar ja "den dorst" was toen juist volledig op...

ZOEK DE 10 VERSCHILLEN

Een vleugje poëzie

Kerstavond, wit en pril
buiten is het vredig en stil
dan ineens klinken de klokken door de nacht
een ster begint te stralen
met een wonderbare kracht
opdat kerst op aarde zal neerdalen

De lichtjes en kaarsen gaan aan
buiten sneeuwt het, bij volle maan
Het gevoel dat je met kerst altijd bevangt
is dat je er elk jaar weer naar verlangt.

Wij wensen je
een vrolijke kerst vol warmte en licht
dan kan die niet meer stuk
en voor het nieuwe jaar
gezondheid, plezier en veel geluk

Bron: <https://www.kerstkaarten.nl/>

5 weetjes over kerst!

1. De eerste versierde kerstboom dateert uit 1510

De eerste versierde Kerstboom dateert uit 1510 en wel uit het plaatsje Riga in Letland. De eerste geschiedschrijving over een kerstboom dateert terug naar 1531. Bron: Did you know

2. Jingle Bells is eigenlijk helemaal geen kerstliedje

Ieder jaar in December schalt deze gouwe ouwe 'kerst'song meerdere keren door de speakers en vrijwel iedereen kent wel een stukje tekst: Jingle Bells. Maar wist je dat Jingle Bells eigenlijk geschreven is voor Thanksgiving en helemaal niet voor kerst? Bron: Mental Floss

3. Een kunstkerstboom is helemaal niet zo milieuvriendelijk

Ze zeggen wel eens dat een kunstkerstboom beter is voor het milieu dan een echte, omdat je hem vaker gebruikt. Maar voordat een nepkerstboom echt 'groener' is dan een echte kerstboom, zul je hem ongeveer 10 jaar moeten gebruiken. Dat heeft vooral te maken met het hergebruik van de echte kerstboom als compost en de grondstoffen die nodig zijn voor het maken en vervoeren van kunstkerstbomen. Helaas verdwijnen kunstkerstbomen vaak al veel eerder op de vuilnisbelt. Bron: New York Times

4. De Kerstman stamt af van Sinterklaas

Een wat meer bekend kerstfeetje: de Kerstman stamt af van Sinterklaas. St. Nicholas erfde veel rijkdom en was vooral bekend omdat hij veel van die rijkdom weer weggaf aan de mensen die het het meest nodig hadden. Toen St. Nicholas heilig werd verklaard, werd hij de beschermheilige van kinderen. Dankzij Coca-Cola en schilder Haddon Sundblom werd de Kerstman in de hele wereld bekend. Bron: Etoonline

5. De Christmas Stocking was eerst een schoen

Je kent het vast wel uit films en series: de Christmas Stocking. Waarom hangen Amerikanen, Britten en mensen in andere landen zo'n sok aan de schouw? In eerste instantie was het geen sok, maar een schoen voor de open haard. Volgens het verhaal liet St. Nicholas een zak met goud door een schoorsteen vallen. De zak viel in een schoen die toevallig bij de open haard aan het drogen was (goh, waar kennen we het zetten van een schoen nog meer van?). De zak met goud was bedoeld voor de vader van drie dochters, zodat zijn dochters konden trouwen. Bron: Etoonline

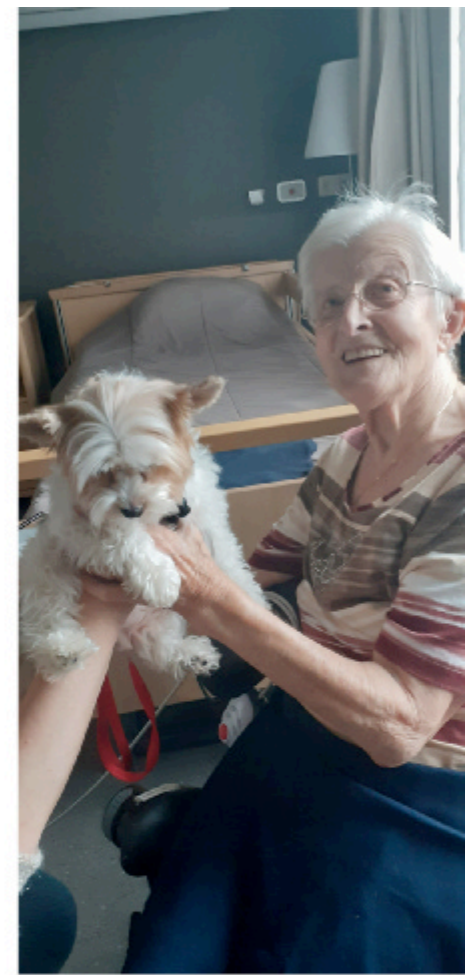
Bron: www.christmaholic.nl

Werelddierendag

Geschreven door Edith Van Vooren (bewoonster)

Op woensdag 6 oktober kregen we in ons centrum een ongewoon, maar leuk bezoek. We waren in de week van Werelddierendag en om daarop onze aandacht te vestigen, kregen we allerhande dieren op bezoek. Een paar kleine hondjes, waarvan ik het ras vergeten ben, kwamen de kamers binnen gehuppeld aan de leiband van hun eigenaars. Ze lieten zich wel even aaien of op de schoot nemen, maar liepen toch vlug terug naar hun baasje. Een tijdje later kwam iemand met een grote mooie hond: Luna. Die scheen het wel gezellig te vinden, want er was tijd om even kennis te maken met de eigenaar en een aangenaam praatje te maken. En toen was daar die blinkende kip met zachte lichtbruine veren: een kipje aaien is toch wel iets heel bijzonder. Maar het meest speciale was toch het kalfje. Het was pas een week oud en met zijn mooi blauw manteltje zag het er het allerliefst uit. Voor onverwachte ongelukjes was er geen gevaar, want zijn baasje volgde met een emmer om in geval van nood iets op te vangen. We konden het niet laten om een foto te nemen samen met het kalfje. Nog talrijke grote en kleine honden bezochten de bewoners van de beide afdelingen en dit was een speciale belevenis voor zowel mens als dier op deze Werelddierendag.

Op maandag 4 oktober hadden we de week al ingezet met een dierspel, op basis van het ganzenspel en samengesteld door het animatieteam. Door een dobbelsteen te werpen kwamen we op een vakje terecht en moesten we een vraag oplossen. Er waren allerlei vragen over het dierenleven: open vragen, waar of niet waar, spreekwoorden, meerkeuzevragen, dieren geluiden enz. Voor de grap moesten er ook dieren geluiden nagebootst worden. Dat zorgde voor een vrolijke sfeer, want sommigen konden bijzonder goed hinniken als een paard of knorren als een varken en mekkeren als een geit. En zo was dit zowel een leerrijke als een gezellige namiddag.

Plaatjes draaien

DJ Greet, DJ Martine en DJ Franky haalden de oude platen van onder het stof, alsook de platenspeler. Niets zo leuk als genieten van die mooie oude muziek. Iedereen kon naar hartenlust snuisteren tussen de platen en zijn favoriet eruit halen. Er werd gezongen, gedanst, gelachen en plezier gemaakt.

Pannenkoekennamiddag

De druilerige herfstdagen kwamen eraan, dus dat vraagt om een heerlijke tas koffie en een lekkere pannenkoek. We toverden de leefruimte om tot een pannenkoekenhuisje met een vleugje muziek. Iedereen had het erg naar zijn zin en vulde zijn buik rijkelijk met een pannenkoek.

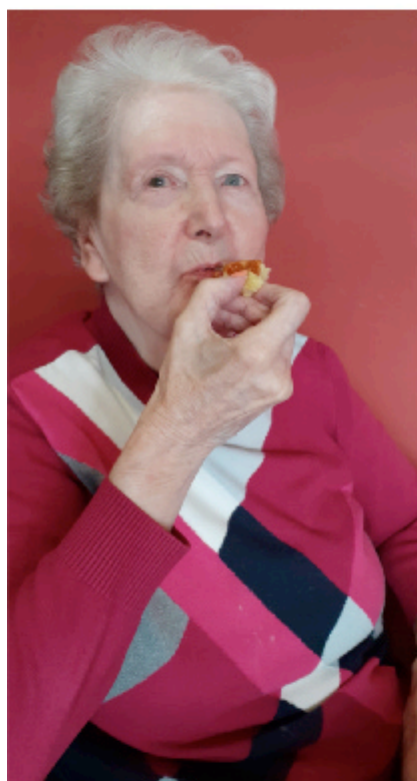

Luikse wafeltjes

Eén keer in de maand maken de bewoners op woensdag een heerlijk vers dessert klaar. In de ochtend doen we met z'n allen de nodige voorbereiding zoals bijvoorbeeld het deeg zetten, om dan in de namiddag heerlijk te smullen van het gebak. Het huis werd dan gevuld met de warme en gezellige geur van gebakken wafels. En of ze gesmaakt hebben, het was om vingers en duimen bij af te likken.

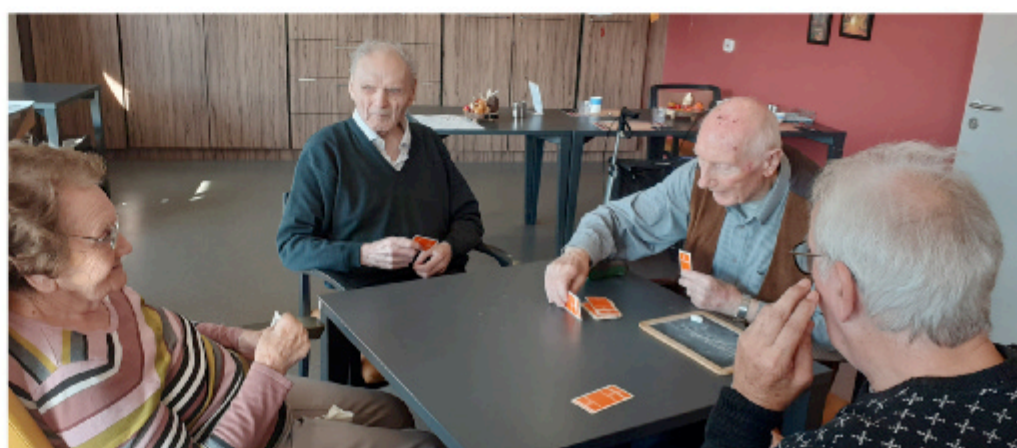

Heerlijke wafels

Kaartnamiddag

Sinds kort hebben we opnieuw een aantal bewoners die graag samenkomen om een spel te kaarten. Er worden dan verschillende spelen gespeeld zoals 'Bien', 'Manillen', 'Amerikaans Jokeren',... Graag zouden wij dit op een vast moment doen en eventueel ook laten begeleiden door een vrijwilliger. Voel jij je ook geroepen om aan te sluiten bij de kaartclub? Dan bent u van harte welkom. Geef gerust een seintje aan een personeelslid, zo kunnen wij het nodige doen om de kaartclub op een vast moment op te starten.

De jarigen

Op afdeling 0 vieren de jarigen van de maand hun verjaardagen samen. De ene maand zijn er wat meer, de andere maand wat minder, maar telkens is het een gezellige namiddag. Uiteraard mag iets lekkers, zoals gebak of pannenkoeken, niet ontbreken.

Van harte proficiat aan alle jarigen van de afgelopen herfst.

Contactkoor

Het contactkoor keert regelmatig terug, elke maand wordt dit georganiseerd en het heeft steeds groot succes. Vele bewoners zijn er graag bij, met een goed gevulde leefruimte tot gevolg. Helaas kunnen we de mooie liederen niet laten horen via deze krant. Gelukkig zeggen de foto's ook al veel.

Harmonie

Naar jaarlijkse traditie ontvangen we met veel genoegen de harmonie Yver & Eendracht van Kaprijke. Jammer genoeg hebben ze omwille van de coronaregels geen deuntjes binnen mogen spelen, enkel buiten rond het gebouw. Toch hebben de bewoners vanuit de verschillende zithoeken kort en krachtig kunnen genieten van de mooie klanken die de verschillende instrumenten met zich meebrengen.

Meesballen maken

Ook het project KOEKOEK loopt verder. Het wordt stilletjes aan kouder. Dat wil zeggen dat de vogels steeds minder voedsel vinden. Om hen een handje te helpen, hebben de bewoners zelf mezenballen gemaakt. Ook de feeders worden opnieuw aangevuld. Ik denk dat de vogels het goedkeuren.

Lange sjaal voor de bomen

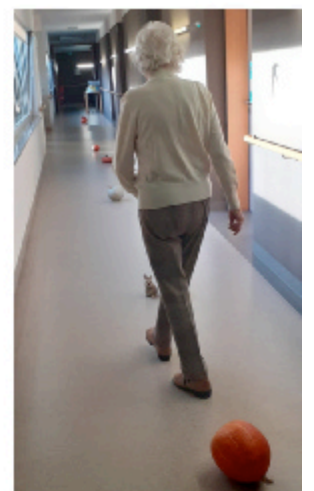
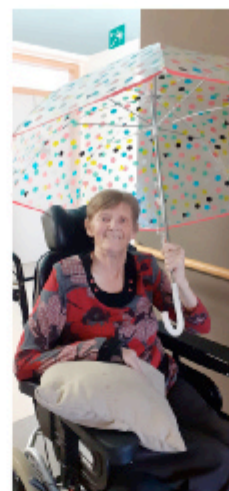
Verschillende bewoners zijn druk bezig met breien. Ieder maakt lapjes, die vervolgens aan elkaar genaaid worden. Zie hier het resultaat: een sjaal van meters lang. De sjaal zal gebruikt worden voor de bomen...

Seniorenweek "Kopzorgen verdienen zorg"

Geschreven door Edith Van Vooren (bewoonster)

Tijdens de week van 15 tot 20 november wordt eens speciaal aan de ouderen gedacht en daar hebben we op onze afdeling goed aan meegewerkt onder het thema "Kopzorgen verdienen zorg". De week werd ingezet met een "bewegingsparcours". Onder begeleiding van een kinesiste konden we allerlei oefeningen doen in verband met evenwicht, kleine motoriek, aandachtsoefeningen enz.

Het gezelschapsspel "Tasje troost", gebaseerd op het ganzenspel, bracht herinneringen aan vroeger. Door het werpen van een dobbelsteen kon je een vraag krijgen over vroeger. De herinneringen kwamen boven en ieder had zijn eigen verhaal: soms leuk maar ook eens pakkend schrijnend. Indien je het liever niet deed, dan was je niet verplicht om te antwoorden.

Zoals iedere week op dinsdag, mochten we helpen om heerlijke broccolisoup te maken: weer een oefening om onze wat zwakkere spieren wat meer kracht te geven, want wortelen en uien in kleine stukjes snijden vraagt wel wat kracht.

Ook de "KletsSpot" van woensdagnamiddag was een aangename activiteit. In de pot zaten briefjes met vragen die we mochten uittrekken en beantwoorden. Ze gingen over onze jeugdjaren en herinneringen: goede of minder goede. We waren verrast door enkele treffende verhalen over de toestand tijdens de oorlogsjaren. Wist je wat een "hitler" was? Dat was een verwarmingsmiddel om de schaarse en dure kolen te vervangen nl: een grote buis die geplaatst werd op de leuvense stoof en gevuld met lemen die traag verbrandden en voor een goedkope maar heerlijke warmte zorgden.

Fit-o-meter

De bewoners konden deze week nog eens de benen strekken tijdens de fit-o-meter. Op deze manier kunnen de bewoners eens een stukje wandelen en in de zithoeken kunnen ze dan de oefeningen maken, die vooraf opgehangen zijn. Dit zijn zeer functionele oefeningen die de zelfredzaamheid van de bewoners op peil houden: wandelen aan de steunbaren, rechtkomen van de stoel, al zittend stappen....

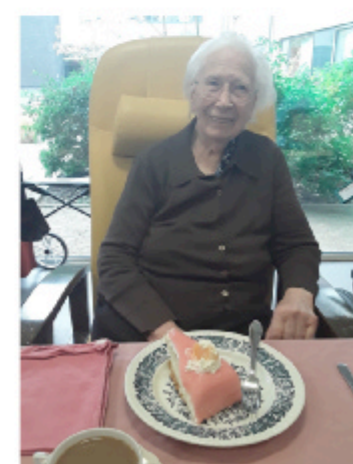

Emotiebingo

Tijdens de Ouderenweek stonden verschillende activiteiten in het teken van 'Kopzorgen verdienen zorg'. Een van die activiteiten was emotiebingo. Het was een variant op de gewone bingo maar hierbij waren de cijfers vervangen door afbeeldingen van diverse emoties.

Koffie met gebak

De bewoners kunnen, tijdens deze activiteit, genieten van lekker gebak en traditioneel gemaakte koffie. Dit wil zeggen dat we zelf de koffiebonen malen, het gruis in de filter gieten en deze overgieten met kokend water. Het zorgt er dus voor dat de ruimte gevuld wordt met een heerlijk aroma van vers gemaakte koffie. Deze omstandigheden, iedereen tezamen met een stuk taart, zijn ideaal om eens gezellig samen te zijn en bij te praten.

Week van de Smaak

Geschreven door Edith Van Vooren

De seniorenweek is een combinatie met de week van de smaak van 22 tot 27 november. We genieten deze week van verschillende smaken en bijhorende verhalen.

Wie kent er "bolussen"? Deze lekkernij is beter gekend in Nederland en is ook naar België overgewaaid, maar door hun wel wat speciale vorm en door een zekere gelijkenis worden ze hier wat minder eerbiedig "drols" genoemd. Maandagvoormiddag hebben we dus bolussen gemaakt. De begeleidster maakte eerst het deeg en dat werd verdeeld in stukken, die werden dan door ons in lange ronde linten gerold. Daarna werden ze volledig en overvloedig bestreken met donkerbruine suiker en in cirkelvorm rond mekaar gerold. In de oven, tijdens het bakken smelt de suiker en wordt gekarameliseerd, wat dit gebakje zeer lekker maakt. In de namiddag was er gezamenlijke koffietafel en konden we smullen van het zoete gebakje.

Verse friet én een ijsje

Op dinsdag waren het frietjes, zonder uitzondering door iedereen gesmaakt. Om te beginnen mochten we in de voormiddag de frietjes met de hand snijden zoals moeder dat deed. Het frietkot was open om 11.30u en we konden kiezen voor een frietje met frikandel, frikandel speciaal (met uitjes en ketchup), stoverijsaus, bitterballen en kipnuggets. Om af te sluiten was er een heerlijke ijscoupe met chocolade, slagroom of karamelsaus. En of we verwend werden!!!

Eitjesontbijt

Eitjes als ontbijt, dat was vroeger zeker heel veel de gewoonte en die waren nu op woensdag en donderdag aan de beurt en weer werden ze naar wens bereid: zacht of hard gekookt, spiegelei, roerei met of zonder spek. Gelooft maar dat de eitjes er vandoor gingen.

Pizza avond

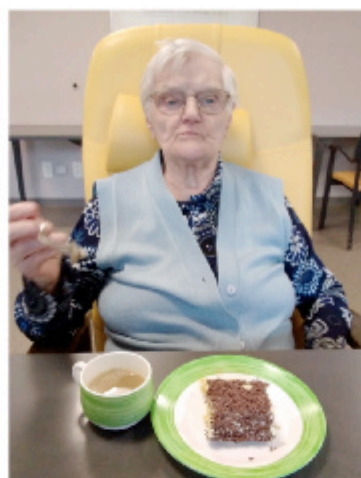
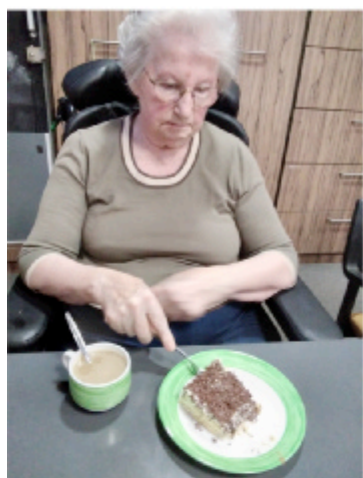
Maar ook een gerecht van deze tijd mocht niet ontbreken en zo kwam het dat we op vrijdag onze eigen "Pizza" naar smaak mochten uitkiezen. De fijne geur kwam ons in de gangen al tegemoet. Ja, een pizzabodem met tomaten, paprika, uitjes, alle soorten vlees, kip en ruim bestrooid met gemalen kaas. Het mag ook wel eens een Italiaanse toets hebben

Ja, in deze week van de smaak was er voor "elk wat wils".

Koekjestaart

Samen met de bewoners hebben we, voor de week van de smaak, koekjestaart gemaakt. Dit is een alom bekend recept en heel gezellig om samen klaar te maken. De bewoners hebben vlijtig geholpen de koekjes te soppen in de koffie, ze klaar te leggen op het plateau en de crème te smeren. Voor het maken van de crème en voor de afwerking is er door ons wat geholpen. 's Middags is deze met veel smaak opgegeten

Aperitief

Een aperitief smaakt altijd, zeker in goed gezelschap. Dat paste dus ook heel goed tijdens de week van de smaak, de smaak van geluk was te proeven.

Santé!

Gestreken mastellen

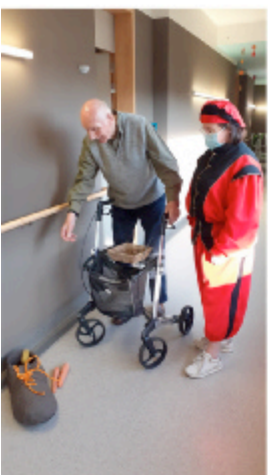
Iedere keer als deze activiteit plaatsvindt, worden er heel wat wenkbrauwen gefronst. Mastellen strijken? Ja zeker, ...dit is een speciale editie van de mastel, die vooral wordt bereid tijdens de Patersholveesten in Gent. De mastel wordt dus doormidden gesneden en iedere zijde krijgt een laagje boter en suiker. Nadien wordt de mastel tussen bakpapier gelegd en wordt deze gestreken. Op deze manier krijgt de mastel een leuke platte vorm en is de suiker gekarameliseerd.

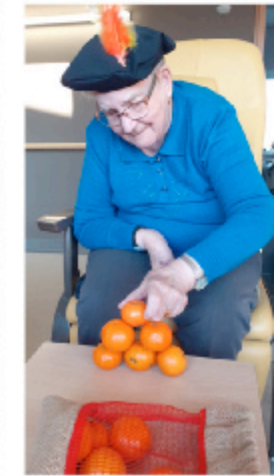

Pietenparcours

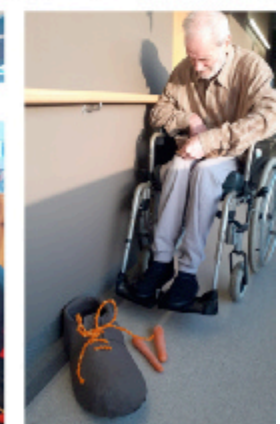
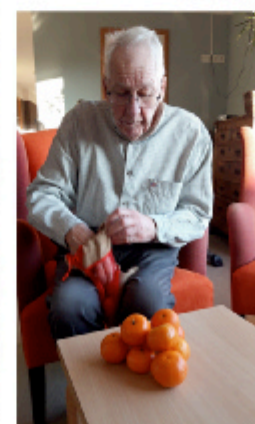
Team kiné heeft op maandag 6 december zijn beste beentje voorgezet. Ze bedachten een heus pietenparcours die door de bewoners moest worden afgelegd. Bij de eerste opdracht was het de bedoeling dat de bewoners een slomparcours aflegden tussen de cadeaus van de Sint en zijn pieten. Vervolgens hadden de pieten een mand vol lekkere letterkoekjes achtergelaten. Helaas waren ze niet om op te eten, maar wel om de juiste letters uit te zoeken. Met die letters mocht elke bewoner op zijn beurt zijn naam leggen. Hierna volgde wortelgooien en geloof ons het waren grote zware wortels. Gelukkig zijn er geen gewonden gevallen bij het wortelwerpen.

Alsof dit nog niet voldoende was, kwamen ze op hun pad een reuzenschoen tegen, waarbij je chocoladegeldstukken kon werpen. Het doel was om vanaf een bepaalde afstand de munten in de schoen te werpen. Even verder volgde een opdracht die de fijne motoriek aansprak. De bewoners kregen de uitdaging om een toren te bouwen van mandarijnen. Dit was toch wel een vrij moeilijke opdracht, al zijn sommige bewoners wel met glans geslaagd voor deze opdracht.

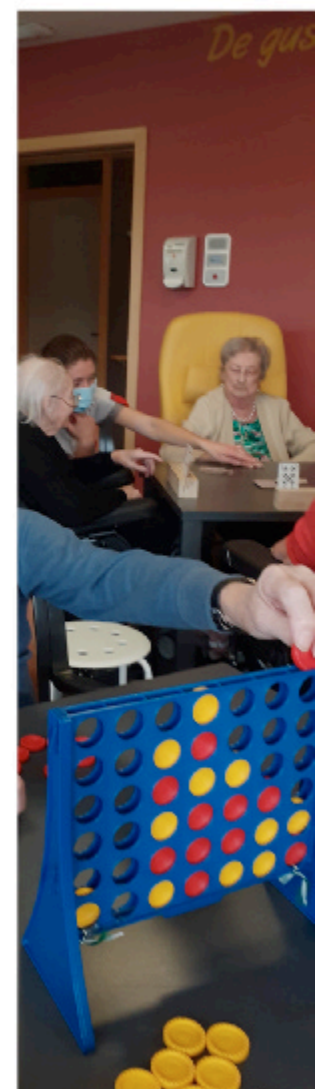
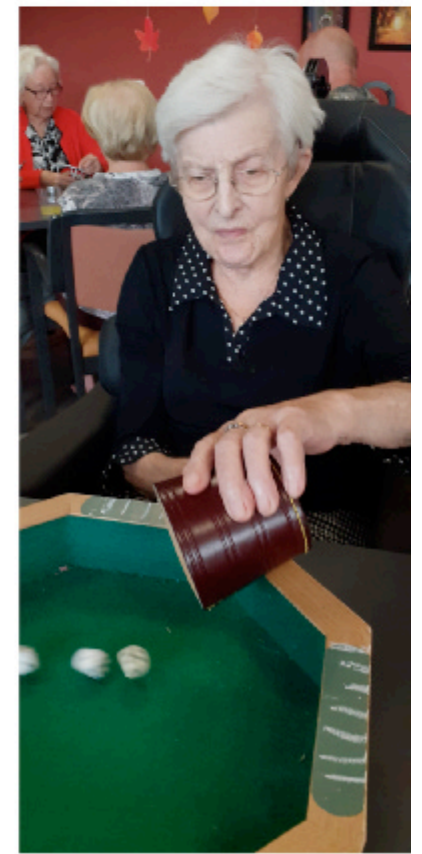

Als je denkt dat het einde in zicht is, heb je het goed mis. Er volgde nog een kleuropdracht, waarbij elke bewoner een stukje van een tekening mocht inkleuren. Als laatste was er de leukste opdracht, een zangopdracht. Uit de muts van de piet, mocht de bewoner een papiertje trekken. Hierop stond het begin van een Sinterklaaslied, het vervolg kan je wel al raden... Inderdaad de bewoners mochten hun stemmen smeren en hun beste zangtalent bovenhalen. Even graven in het geheugen om de liedjes voor de geest te halen en zingen maar. Van een geslaagde voormiddag gesproken!

Spelnamiddag

Wat is er leuker en gezelliger dan een namiddag gezelschapsspelen spelen met elkaar. Gezelschapsspelen zijn bij iedereen gekend. Het werd vroeger ook vaak gespeeld en bracht mensen samen, net als hier. We bieden verschillende spelen aan zoals monopoly, UNO, vier op een rij, mens erger je niet,... Iedereen speelt dan een spel waar hij of zij zin in heeft. Zulke namiddagen brengen altijd veel plezier en gezelligheid met zich mee. Samen met de vrijwilligers zijn er uren spelplezier verzekerd. We kijken al uit naar de volgende editie.

Kinderopvang

Wist je dat het WZC sinds kort opvang aanbiedt aan de kinderen van personeel?

Het zijn nog steeds bizarre tijden en corona is nog steeds het dagelijkse gespreksonderwerp. Corona is als een lopend vuurtje en weet iedereen te vinden. Iedereen kent nu wel iemand in zijn buurt die corona heeft gehad. Ook kinderen ondervinden er hinder van, zo sluit de klas of zelfs de hele school bij teveel besmettingen. Hierdoor is er vaak geen opvang voor die kinderen en moeten ouders nadenken hoe ze dat kunnen oplossen. Laat ons zeggen dat men vaak met de handen in het haar zit.

Hiervoor is er in WZC Sint-Vincentius een oplossing gezocht. Aangezien de cafetaria tijdelijk gesloten is en dus leeg staat, kan die tijdelijk dienst doen als kinderopvang. Op die manier hebben de kinderen een leuke tijd. Ze kunnen spelen, knutselen, een film kijken,... of zelfs online hun lessen volgen als dat nodig is. Iemand van het personeel houdt dan toezicht en zorgt ervoor dat de kinderen een leuke dag hebben. Het is een win win situatie. Het personeel kan blijven werken, hierdoor krijgen de bewoners de nodige zorg.

Vorbereidingen voor Kerst

Op maandag 29 november zijn de bewoners begonnen met de voorbereiding naar Kerstmis. We maakten samen adventskransen. De heerlijke geur van het groen deed ons al meteen denken aan de mooie herinneringen van vroeger tijdens de kerstperiode. Advent brengt licht en warmte in deze toch wel donkere maanden. Iedereen deed zijn uiterste best om heel mooie resultaten te maken.

De bewoners van afdeling 0 knutselden al heel wat voor Kerst.

Fijne feestdagen!

We hebben met zijn allen ons best gedaan om het hele woonzorgcentrum in kerstsfeer te brengen. Het is een heus karwei, maar vele handen maken licht werk.

Heel erg bedankt aan iedereen die mee geholpen heeft om dit mogelijk te maken. Bedankt voor elke kerstboom die op een mooie plaats is gezet, voor elke bal die opgehangen is, voor elk beeldje dat een zorgvuldig uitgezochte plaats heeft gekregen en voor alle lichtjes die opgehangen zijn. Dit alles was mogelijk doordat we vorig jaar heel veel kerstdecoratie hebben mogen ontvangen, nogmaals heel erg bedankt voor alles dat we gekregen hebben.

Namens alle bewoners en medewerkers willen we jullie allemaal een fijne kerst en een gelukkig nieuwjaar wensen!

Appelkoek

Ingrediënten

Ingrediënten voor een volledige braadslede:

- 8 eieren
- 375 gr boter
- 450 gr suiker
- 2 pakjes vanillesuiker
- 1 pakje bakpoeder
- 6 appelen

Bereidingswijze

1. Braadslede beboteren of bekleden met boterpapier
2. Boter smelten
3. Eidooiers met suiker en vanillesuiker luchtig kloppen
4. Gesmolten boter toevoegen en verder luchtig kloppen
5. De helft van de gezeefde bloem en bakpoeder onderscheppen
6. Eiwit stijfkloppen en gedeeltelijk onderscheppen
7. Overige bloem en eiwit onderscheppen
8. Deeg in braadslede gieten
9. Appelen schillen en in schijfjes snijden en op taart schikken
10. Bakken in voorverwarmde oven op 200 °C gedurende 25 minuten

Smakelijk!

